

Samenvatting

In de WMO 2015 is bepaald dat bewoners van Nederland zich bij elke centrumgemeente kunnen melden voor Beschermd Wonen. De gemeente Maastricht is één van de 43 centrumgemeenten en is daarmee verantwoordelijk voor beleid en uitvoering van beschermd wonen voor de gemeenten Maastricht, Eijsden-Margraten, Gulpen-Wittem, Meerssen, Vaals, Valkenburg, en Sittard-Geleen, Beek, Schinnen, Stein.

Om eenduidige afspraken vast te leggen en daarmee de zorgvuldige afhandeling van de landelijke toegankelijkheid van Beschermd Wonen te waarborgen is in VNG-verband afgesproken dat de centrumgemeenten zich verbinden in het Convenant Landelijke Toegankelijkheid Beschermd Wonen. Daarin is ook besloten dat er een Geschillencommissie Maatschappelijke Opvang en Beschermd Wonen wordt ingericht. Het college stemt in met de ondertekening van dit convenant.

In Maastricht hanteerden we de regels die in het convenant zijn afgesproken al. De ondertekening van het convenant verandert dus niets aan Maastrichts beleid en uitvoering van Beschermd Wonen. Het zal wel bijdragen tot een betere afstemming met andere centrumgemeenten, zodat het meest geschikte zorgpakket voor de individuele cliënten gerealiseerd kan worden.

Beslispunten

1. Besluiten tot het aangaan van het Convenant Landelijke Toegankelijkheid Beschermd Wonen

Besluit Burgemeester en Wethouders 14 maart 2017:

Conform.

1. Aanleiding

Vanaf 2015 zijn wij als centrumgemeente verantwoordelijk voor het beleid en de uitvoering van Beschermd Wonen. In de Wmo 2015 is bepaald dat mensen keuzevrijheid hebben m.b.t. de gemeenten tot welke zij zich melden voor de voorzieningen Beschermd Wonen en Maatschappelijke Opvang. Voor deze voorzieningen geldt het woonplaatsbeginsel niet.

In de praktijk blijkt dit in den lande evenwel veelvuldig tot problemen te leiden. Er zijn gemeenten die burgers vanuit andere gemeenten meteen afwijzen en terugsturen naar de gemeente van herkomst. Dit leidt niet zelden tot onenigheid tussen gemeenten, waarvan de betreffende burger vaak het slachtoffer wordt.

VNG heeft een handreiking hierover opgesteld, waarin geregeld is hoe gemeenten hiermee om dienen te gaan. Uitgangspunten zijn de keuzevrijheid en het belang van de betreffende aanvrager. Als in overleg met de aanvrager geconcludeerd wordt dat een andere gemeente een betere oplossing kan bieden, dan dient deze aanvrager in een warme overdracht naar die gemeente verwezen te worden.

De portefeuillehouders van de 43 centrumgemeenten onderschrijven deze werkwijze, en willen dit vervatten in een gezamenlijk convenant Beschermd Wonen.

Een soortgelijk convenant Landelijke Toegang Maatschappelijke Opvang is reeds in april 2015 vastgesteld.

Via de VNG zal op korte termijn een Geschillencommissie worden ingesteld, die toezicht houdt op de naleving van deze beide convenanten.

2. Context

De volgende artikelen uit de Wmo 2015 zijn van belang voor beschermd wonen.

Artikel 1.1.1 In de begripsbepalingen staat:

“beschermd wonen: wonen in een accommodatie van een instelling met daarbij behorende toezicht en begeleiding, gericht op het bevorderen van zelfredzaamheid en participatie, het psychisch en psychosociaal functioneren, stabilisatie van een psychiatrisch ziektebeeld, het voorkomen van verwaarlozing of maatschappelijke overlast of het afwenden van gevaar voor de cliënt of anderen, bestemd voor personen met psychische of psychosociale problemen, die niet in staat zijn zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving”, “maatschappelijke ondersteuning: (...) 3. het bieden van beschermd wonen en opvang “, “maatwerkvoorziening: een op de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van een persoon afgestemd geheel van diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen (...) 3. ten behoeve van beschermd wonen en opvang”.

Artikel 1.2.1 “Een ingezetene van Nederland komt overeenkomstig de bepalingen van deze wet in

aanmerking voor en maatwerkvoorziening, bestaande uit: (...) b. beschermd wonen, te verstrekken door het college van de gemeente tot welke hij zich wendt, voor zover hij in verband met psychische of psychosociale problemen niet in staat is zich op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk te handhaven in de samenleving

Artikel 2.3.2 “Het college onderzoekt: (..) b. de mogelijkheden om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp zijn zelfredzaamheid of zijn participatie te verbeteren of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang; c. de mogelijkheden om met mantelzorg of hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang; (...) e. de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening of door het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie, onderscheidenlijk de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang (...)”.

Artikel 2.3.5 “1. Het college beslist op een aanvraag: (..) b. van een ingezetene van Nederland om een maatwerkvoorziening ten behoeve van opvang en beschermd wonen. 4. Het college beslist tot verstrekking van een maatwerkvoorziening ter compensatie van de problemen bij het zich handhaven in de samenleving van de cliënt met psychische of psychosociale problemen en de cliënt die de thuissituatie heeft verlaten, al dan niet in verband met risico’s voor zijn veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, voor zover de cliënt deze problemen naar het oordeel van het college niet op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk dan wel met gebruikmaking van algemene voorzieningen kan verminderen of wegnemen. De maatwerkvoorziening levert, rekening houdend met de uitkomsten van het in artikel 2.3.2 bedoelde onderzoek, een passende bijdrage aan het voorzien in de behoefte van de cliënt aan beschermd wonen of opvang en aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld zich zo snel mogelijk weer op eigen kracht te handhaven in de samenleving”.

3. Gewenste situatie

Middels het ondertekenen van het Convenant Landelijke Toegankelijkheid Beschermd Wonen verklaren alle centrumgemeenten dat zij de gezamenlijke werkwijze zoals deze is ontwikkeld in de Handreiking Landelijke Toegankelijkheid zullen toepassen. Hierdoor wordt recht gedaan aan het bepaalde in de wet, en wordt er maatwerk geleverd aan de betreffende burgers.

4. Effect op duurzaamheid en/of gezondheid

Met deze uniforme werkwijze is het belang van de zeer kwetsbare burgers (mensen met GGZ-problematiek, daklozen, verslaafden) gediend, en wordt de samenwerking tussen gemeenten bevorderd.

5. Effect op de openbare ruimte

Niet van toepassing.

6. Personeel en organisatie

Niet van toepassing

7. Informatiemanagement en automatisering

Niet van toepassing

8. Financiën

Financiële informatie is niet relevant voor de besluitvorming in deze nota.

9. Aanbestedingen

Niet van toepassing

10. Participatie tot heden

Niet van toepassing.

11. Voorstel

1. Besluiten tot het aangaan van het Convenant Landelijke Toegankelijkheid Beschermd Wonen

12. Uitvoering, evaluatie en vervolg

De Uitvoeringsorganisaties worden op de hoogte gesteld van de inhoud van dit convenant en de Handreiking Landelijke Toegankelijkheid Beschermd Wonen. Deze uitvoeringsorganisaties zijn Toegang WMO en de deelnemers van de Centrale Toegang BW/MO.